

Eva och Pål möter Pelle, 60 år

Ur samtal från 2017-09-03, red. 2018 02 03 och 2020 03 18

Pål: Hur kom du hit?

Pelle: Min Mamma och Pappa hyrde av Webers tills jag var 12–13 år, där Leif och Ann sedan byggde sitt hus nedanför valen. Det är där Martin och Rebecka bor nu. Vi var här hela sommarloven; från när skolan slutade och till söndag kväll innan skolan började. Mamma är född i Bengts hus nere i hamnen. Mamma träffade Pappa på Björkö. Vi fick erbjudandet att bo i det som nu är vårt lilla hus, när Webers söner skulle ta över. Snart började vi hyra det lilla huset som sommarviste år 1968. Vi började att åka ut över helgerna, även på vintern. Jag bodde hos Anitas mamma på deras glasveranda. Jag åkte också med Krister Kristiansson ut över dagen. Då åt vi nästan alltid Ägg o Bacon och tittade på TV-pucken. Ove Olsson och jag har varit kompisar i vått och torrt sedan dess. Förr gjorde vi mycket ihop. Jag cyklade också hit ut på våren och hösten. Jag fick ofta punktering på vägen. Det hände att jag fick gå eller lifta eller nån gång ta bussen. Men till Kalven skulle jag - till vilket pris som helst.

Pål: Hur kom du in i ölivet?

Pelle: I mitten på 1970-talet fick jag vara med ”i fisket” – det var innan lumpen efter 9:an. Jag var tillsammans med Ove och dom andra på Brandenburg. I fisket lärde jag mig dels att känna öborna, dels att känna havet och ölivet; friheten och det mystiska, erotiska, speciella med att bo på en ö. Ölivet är inte som i stan när man går ut och allt är ordnat. Här är man mer beroende av andra. Inget var ordnat av andra. Vi fick ordna det själva. Jag fick vara med och lära mig att fiska med garn - ”sillgarn” – det var jättespännande - det var en frihetskänsla att kunna göra sånt. Det handlade om romantik, spänning och framför allt handlade det om att klara av att göra det – att klara av att göra det svåra! De, av mina kompisar, som bodde här på vintern var i stort sett Ove, Katarina och Yvonne. Men på somrarna var vi många. Då var vi ett stort gäng. En stor del av öns ungdomar träffades i Lilla-panget. På fredagarna bestämde vi vad som skulle hända, eller vad vi skulle göra, på helgen. De flesta badgästerna kom tillbaka varje sommar. Många hade kusiner här... eller någon annan släkt.

Har man kommit hit en gång så tycker jag att det verkar som om man vill komma tillbaka. Jag vet att många har gjort det. Man kan undra varför det är så många som gör det. En anledning kanske kan vara bilfriheten, som kan ge en form av trygghet. Än viktigare tror jag att det är att det på denna lilla ö finns både integritet och beroende samtidigt.

Pål: Att vara beroende, är väl inte något som de flesta värderar positivt nu för tiden, som jag har förstått det. Snarare är väl oberoende något eftersträvansvärt för många. Men jag uppfattar att du talar om beroende som något positivt här på Kalvsund?

Pelle:

Det är naturligt att vi är beroende av varandra på en så här liten ö. Det som är lite märkligt är integriteten. Jag tror i alla fall att många med mig känner en integritet i detta beroende. Man får vara med – men det finns inget tvång. Jag upplever att det finns ett positivt beroende här på Kalvsund. Kanske kan man tala om ett ömsesidigt beroende med bevarad integritet som de flesta tycker är bra. Den ideala storleken här är nog väldigt viktig. Alla måste inte vara med för att något gemensamt skall kunna genomföras. Jag tror att Grötö kan ha ett sådant problem.

Det som är helt säkert är att det var här jag kände mig hemma. Och så är det fortfarande. Här känner jag mig hemma.

Här finns starka individer. Här har det alltid funnits starka individer – som många blivit beroende av – men som har verkat för allas bästa, som jag har sett det. Ett exempel är Arnold. Arnold var mån om att alla skulle ha det bra på Kalvsund. En del personer ryter fortfarande ifrån när det behövs, många är duktiga och pålästa. Ibland tar kanske någon för stor hänsyn till historiska sentimentala saker. Hur som helst är det ju bland annat just det som har gjort Kalvsund till vad det är.

Pål: Hur styrs ön?

Ön är föreningsstyrd. Det finns till exempel; KAS, IF och KNJF. KAS tar hand om de mest tråkiga frågorna, som ofta handlar om konflikter med kommunen. Men Kalvsund är inte föreningsstyrt nu i lika hög grad som tidigare. Jag tror att det är färre personer som är engagerade nu än tidigare. Jag tycker att det mer och mer har blivit så att det är samma personer som gör, om inte allt, så åtminstone tar ansvaret för att saker och ting görs. IF får ordna fester och göra det som är kul. Att vara engagerad behöver inte betyda att man är bra på att göra det man visar engagemang för. Men engagemanget kan göra att andra hjälper till att genomföra. Engagemang smittar. Ofta blir det förstås Krister Kristiansson som fixar det faktiska görandet. Han är helt otrolig. Men om många hjälps åt så blir det rätt lite jobb för var och en. När man gör sakerna tillsammans så blir det dessutom kul för alla. Det är en lite sned åldersfördelning av de aktiva på ön nu. Det är en mindre grupp, där många är lite äldre, som utgör den stabila kärnan i arbetet med att möjliggöra våra gemensamma aktiviteter. Kanske kan det ändra sig när många nya kommer in här, på skolgården bland annat. Barnen och ungdomarna behöver vara med mera än vad som är fallet just nu – tycker jag.

Jag hoppas och tror att de yngre kommer att ta vid och driva gemensamhetskulturen vidare. Jag tycker också att jag kan se vissa tecken som tyder på att det blir så. Hur som helst så föds det allt flera barn på ön nu.

Hur tänker du om att bli gammal på Kalven?

Jag tänker att jag absolut vill bli det. Jag kan inte tänka mig något bättre ställe att bli gammal på än här. Jag vill ju helst vara frisk och klara mig själv förstås. Om jag blir gammal och skruttig vill jag ändå åldras här. Jag tror att jag här kan åldras i en gemenskap. Dessutom har vi ju ambulanssjukvård här också som är bra. Jag oroar mig inte för ålderdomen.

Tror du att havet har någon speciell betydelse?

Ja absolut det är ju ett levande element. Havet är ett levande element med vatten, båtar, frihet och svåra vågor. Havet kan vara stilla och lugnt. Det kan också vara våldsamt och hotande. Havet kan också betyda oändlig horisont. I skogen är man omsluten, kringgärdad och instängd. Ön omgärdas av vatten. Havet definierar ön.